

## [Økonomiministeren.]

mandskab, hvorimod det deltidsbeskæftigede personale principielt er medtaget.

Inden for de såkaldte tilskudsområder regner man med at der i alt er ansat godt 100.000; det drejer sig om folkeskolen og Københavns kommunes skolevæsen med ca. 30.000 lærere, om sygehusvæsenet, sociale institutioner, vejvæsen m. v. Men inden for disse områder vil mange kun være deltidsbeskæftigede; det gælder jo det store flertal af de ca. 15.000 aften- og ungdomsskolelærere; det gælder en halv snes tusinde andre timelærere og et stort antal rengøringsassistenter. Det samlede personale er som sagt beregnet til at være ca. 300.000, men såfremt det var praktisk muligt at foretage en omregning til beskæftigede med normalt timetal, ville det samlede antal blive tilsvarende reduceret, hvis man skulle søge at opgøre dem i heltidsansatte.

De tal, jeg her har nævnt, er overvejende hentet fra den i 1965 afholdte personale-tælling; det er rigtigt, at den på nuværende tidspunkt ikke er endeligt afsluttet, og derfor må man betragte tallene som foreløbige.

Umiddelbart kan det jo synes lidt ejendommeligt, at man skulle være så længe om at gennemføre en sådan tælling, navnlig hvis man tror, at tællingen blot består i at opregne antallet af personer; det er jo heller ikke tilfældet. Når vi i sin tid søgte om beløbet 200.000 kr., var det selvfølgelig ikke blot for at få et numerisk antal ansatte i det offentlige, men for at få tilstrækkelig detaljerede oplysninger om disse ansatte, om stillingernes karakter, om de forskellige tillægsordninger, om lønanciennitet osv., for at man i højere grad kunne planlægge, og for at man i højere grad kunne vide, hvilke konsekvenser forskellige lønændringer ville få på hele området. Vi er jo i den situation, at det har været overordentlig svært hidtil nøjagtigt at udregne, hvad konsekvenser af bestemte lønændringer var, og først efter længere tids forløb har man kunnet konstatere det, når man fik at vide,

hvad man skulle refundere, og når man fik indberetninger og brøker fra de forskellige institutioner. Imidlertid har man stillet så mange og specificerede spørgsmål, at det har vist sig vanskeligt for de institutioner, der har modtaget spørgeskemaerne, at besvare dem på korrekt vis, og det er noget af det, der har medført en forsinkelse, noget af det, der har medført, at man ikke har fået den endelige opgørelse, fordi man har måttet rette i spørgeskemaerne; man har måttet søge at sætte sig i forbindelse med de besvarende institutioner for at få et ensartet grundlag for besvarelserne, og det har medført, at man i datacentralen har måttet foretage en omprogrammering, hvilket er tidkrævende. Jeg tør ikke sige en bestemt dato, man bliver færdig med det, men jeg tror, det er til at overse nu, hvornår datacentralen får færdigbehandlet alle spørgeskemaerne.

**Lembourn:** Ja, i så fald må man altså håbe, at man i fremtiden bliver i stand til at spørge, så folk kan forstå det. Mærkeligt er det nu, at man efter 2 års forløb ikke har kunnet klare det problem, så man må vel anbefale ministeriet at prøve, om ikke de kan rubbe sig lidt.

Tegneren Bo Bojesen lavede en meget morsom tegning i bladet Politiken et par dage efter, at ministeren fik sine 200.000 kr.; man ser en halv snes personer, ansat i statens selvkontrol, der opsøger et enligt individ i statens tjeneste på det yderste næs og med megen Gefühl og alvor konstaterer: her er endnu én. Jeg vil gerne have lov at overrække ministeren en kopi af tegningen, så han kan hænge den op på væggen i sit ministerium for at blive mindet om sin dårlige samvittighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tastesen* til justitsministeren:

„Hvor langt er ministeren kommet i sine overvejelser med hensyn til sænkning af myndighedsalderen?“